

Fassina de Can Guineu

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: c. de l'Hospital, 23
Alçada: 158

Coordenades:

Latitud: 41.4247
Longitud: 1.78756
UTM Est (X): 398688
UTM Nord (Y): 4586614

Classificació

Número de fitxa 08240 - 33
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any Dècada 1810
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 1668-I
Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 4.
Data aprovació: dl., 20/09/2010 - 12:00
Número inventari IPAC 2885
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic/Cultural
Titularitat Pública

Titular:

Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia (Plaça de l'Ajuntament, 1 08770, Barcelona)

Fitxes associades:

[Can Guineu](#)

[Premsa de la fassina de Can Guineu](#)

[Premsa de sagristia de la fassina de Can Guineu](#)

Autoria de la fitxa

Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)

Data de registre de la fitxa:

ds., 11/01/2025 - 17:30

Descripció

Conjunt d'edificacions d'una extensió aproximada de 1.200 m² situat entre el carrer de l'Hospital i el carrer de Sant Pere, davant de la casa pairal de Can Guineu, de la nissaga dels Mir.

Consta de dues plantes ben diferenciades, a la planta superior, amb accés pel carrer Hospital, hi havia la popularment coneguda *fassina* que dona nom al conjunt. És una nau oberta sustentada per arcs de mig punt de pedra escairada, que suporten arcs diafragma coberts amb teulada a dues vessants, amb bigues de fusta i enllatat modern.

Fent angle recta s'adossa un edifici amb tres arcades de mig punt, que feia d'accés als porxos on havia els cups de vi. Tanmateix, avui dia una marquesina moderna amb sostre a una vessant s'adossa a l'edifici tancant el pati interior, que era la zona de descàrrega de raïm per portar-ho a les premses mecàniques.

A la zona inferior hi ha l'antic celler, amb accés al carrer Sant Pere, a un nivell per sota el carrer Hospital. L'accés es fa per una coberta de maons de volta escarsera que comunica amb un portal de mig punt. L'anomenat celler gran presenta també tres arcs de mig punt en diafragma, que arrenquen del terra. Està cobert amb bigues de fusta, llates i teulada a dues vessants. Un portal de mig punt porta al carrer Sant Pere. El celler és la nau més gran del conjunt, al costat té la sala coneguda com la cava, on hi havia cinc cups de cairons envernissats, i on encara es poden observar els canals penjants per on passava el líquid d'una part de la fassina a d'altres.

Una escala oberta modernament dona accés a l'exposició del CAVA CENTRE (Centre d'Interpretació del Cava), i l'oficina de turisme, on es pot veure emplaçada en el seu lloc original una de les premses d'aquest recinte fabril.

Història

La fassina va ser construïda a final de la Guerra del Francès (LLORAC, 2017) per Pere Mir i Porta. Va fer muntar una màquina destil·ladora molt complexa inventada per Joan Jordana i Elías amb un alambí amb capacitat per a uns 500 litres de vi. Es tractava d'una màquina de tecnologia punta, més tard substituïda per una altre d'un fabricant francès d'aiguardents, Marcos Brives, que era més rendible.

La destil·lació va ser objecte del negoci fins a la meitat del segle XIX, quan es va desmantellar la maquinaria per destil·lar i es va passar a elaborar vi per al mercat local i l'exportació. A més també es va fer producció l'oli d'oliva a petita escala. Als anys cinquanta del segle XX va finalitzar la seva activitat vitivinícola entre d'altres raons, perquè l'últim descendent va morir l'any 1952.

El 2003, l'Ajuntament va comprar aquest conjunt patrimonial que engloba les construccions agrícoles de la finca, i que actualment és la seu del CAVA CENTRE i de l'oficina de turisme municipal.

Pere Mir i Porta, conegut com *el Guine* (1762-1834), va ser un emprenedor destacat, propietari de moltes terres i masoveries. Tenia dos molins paperers, un de fariner, i un de bataner (draper). Es considera un dels pioners de la industrialització al Penedès.

Bibliografia

CENTRE D'ESTUDIS SADURNINENCS (2013). Sant Sadurní d'Anoia: recull gràfic 1861-1975. Col·lecció L'Abans. Editorial Efadós. El Papiol.

GIMENO, Francisca (1973). Patrimoni de Can Guineu de Sant Sadurní d'Anoia. Tesi doctoral inèdita. Universitat de Barcelona.

LLORAC, Salvador (2017). Sant Sadurní d'Anoia: fonaments identitaris, a *El Cep i la Nansa*, Vilanova i la Geltrú.

SOLANS, Joan Antoni (2010). POUM. Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 4.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.](#)

